

ГІРНИЧИЙ ОБ'ЄДНУЄ КОНТИНЕНТИ



Разом з ведучою Катериною Причиною по черзі співведучі: Ібрагіма Траоре (Гвінея), Джамсур Алтангерел з Монголії, Яд Абухамдех з Йорданії, Евлілі Росі (з Республіки Конго), Марі-Кармен Каналес (Перу), Арманд Садо (Камерун), Фабіо Мануел (Ангола) розповідали цікаві речі. Приємно відзначити, що вони шанують традиції своїх народів, не забувають їх в далекій Україні.

Гарячими оплесками зустрічали на сцені п'ятикурсницю першаку Марі-Кармен Каналес і її брата першокурсника, що приїхали аж з Латинської Америки. Дівчина задоволена тим, що обрала саме гірничий університет і поклала початок династії родини Каналес в НГУ.

Ангольські юнаки і дівчата – найчисленніша група студентів-іноземців у гірничому – вже кілька поколінь підкоряють вершини знань. Тут навчаються брати і сестри, і навіть діти колишніх наших студентів. Програму ангольців вів Фабіо Мануел. Як співають в Анголі про кохання, продемонстрували Надя Стронг за допомогою Елтона і Джесуа. Активну участь у концерті взял багатоюм знайомий Селсу.

Холодний зимовий день 20 грудня студенти різних країн і континентів, які навчаються у Національному гірничому університеті, наповнили теплом пісень і ритмічними танцями.

У культурно-освітньому центрі протягом 2,5 годин представники різних країн Африки, Близького Сходу, Латинської Америки зігривали глядачів своїми емоційними виступами, розширювали кругозір глядачів короткими відеопрезентаціями, підготовленими, до речі, самотужки.

ІАЦ НГУ
Фото Евгена Ципа і Юлії Покуси

Новорічні композиції

Люблять новорічні й Різдвяні свята і малечі, і дорослі. Поринути у казковий світ усім приємно. Про хороший настрій своїх колег дбають працівники



канцелярії університету. Тож заходьте! Помилуйтесь естетичним оформленням



кафедри філософії Тетяни Журавльової. З Новим роком і Різдвом Христовим!



кабінету, а також постійною виставкою майстерно вищитих картин на різноманітну тематику викладача



ПІДГОТОВКА І ДРУК:
Редакційно-видавничий комплекс НГУ
Верстка І.Жаботинський
Редактор Н.Гринько

НАША АДРЕСА:
49027, м. Дніпропетровськ,
пр. К.Маркса, 19, кімн. 5/48,
e-mail: valashabeta@mail.ru, тел. 47-08-75

Реєстраційне свідоцтво
ДП № 994.

З Новим роком і Різдвом Христовим!

*Виходить з грудня 1928 року

*Грудень 2012 * №12 (1820-1821)*



ВІСНИК

НАЦІОНАЛЬНОГО ГОРНICHОГО УНІВЕРСИТЕТУ



Автори первого вітчизняного авто на сонячних батареях – студенти НГУ. Про це написали численні газети і показали телеканалам міста й України – стор. 2



Новорічними композиціями радує щороку своїх відвідувачів колектив канцелярії НГУ під керівництвом свого завідувача Любові Павлівни Лупації. Дивіться на всіх сторінках.

Геннадій Півняк:

«Свою місію продовжуватиму разом з командою однодумців»

З увагою слухали депутати конференції трудового колективу звітну доповідь ректора НГУ, академіка НАН України Геннадія Півняка про роботу ВНЗ і свою особисто як його очільника за 2012 рік. За всіма напрямками діяльності цифри факти вражають, бо Національний гірничий університет успішно й потужно реалізує свою Програму розвитку за формулою: НГУ – відповідність Часу. У 2012 році досягнуто вагомих інноваційних результатів в освітній, науковій, міжнародній та фінансово-господарській сферах діяльності. Визначним стало те, що й цього року вуз отримав 100 додаткових бюджетних місць, зав'язав досить міцні контакти з бізнес-структурами, отримав чергову Державну премію в галузі науки і техніки, впевнено тримає курс на ще більше розширення міжнародних зв'язків. Одноголосно діяльність НГУ і ректора Геннадія Півняка отримала високу оцінку.

Завершальним акордом конференції став виступ Геннадія Григоровича, який зазначив: «Ваша оцінка нашої роботи - це висока довіра до мене, ректорату, до всіх деканів факультетів і завідуючих кафедрами. Я вважаю, що це довір'я ми повинні віправдати. Особисто я пришов до висновку, що можу продовжувати свою місію на посту ректора, але разом з командою однодумців, разом з вами».

Додамо, що у 2012 році НГУ відзначив незвичайний ювілей – 30 років його очолює Геннадій Півняк. Ювілей справді гідний книги рекордів України – жоден з вітчизняних вузів не може похвалитися таким тривалим незмінним керівництвом. Ознайомитися зі звітною доповіддю ректора можна на сайті НГУ: <http://www.nmu.org.ua>

Валентина Шабетя

Чергова нагорода НГУ



отримані на Міжнародній спеціалізованій виставці «Освіта та кар'єра-2012» та XI міжнародній виставці закордонних навчальних закладів «Освіта за кордоном», що традиційно проходить у Києві. Цей захід проводиться з метою формування єдиного освітнього простору в Україні, залучення суспільного інтересу до освіти та пропаганди досягнень нашої держави в освітній сфері.

Президент Національної академії педагогічних наук Василь Кремень вручив подяку ректору НГУ, академіку НАН України Г.Г. Півняку за багаторічну інноваційну педагогічну діяльність з модернізації освіти в Україні.

Зазначимо, що матеріали та експонати для виставки підготували працівники приймальної комісії й відділу маркетингу.

ІАЦ НГУ

Це диплом Гран-прі у номінації «Профорієнтаційна робота серед молоді» і почесне звання «Лідер національної освіти».

На знімку: президент Національної академії педагогічних наук Василь Кремень з доцентом Іриною Мацюк і студентом НГУ Олександром Дудневим.

"Дніпро Вечерній" о студенте НГУ

"Вечерка" обнаружила студента, который собрал максимальное количество именных студенческих стипендий в вузе.

Студент пятого курса геологоразведочного факультета Национального горного университета Евгений Козий первые три года учебы за отличные знания получал повышенные стипендии, на четвертом курсе - стипендию Верховной Рады Украины, а с начала нынешнего года - специальную стипендию Фонда Виктора Пинчука. И это еще не предел.



На снимке: Евгений (слева) со своими одногруппниками Чень Ман Цин, Екатериной Тангербергановой, Кинсанзи Массиди Микаель Гарсиа, Макумбу Гилу Бодис и профессором Мариной Викторовной Рузиной в лаборатории минералографических исследований

Начало.
Продолжение
на стр. 6

Автори вітчизняного сонцемобіля – студенти НГУ



В НГУ давно проводяться наукові пошуки щодо джерел відновлюваної енергії. Зокрема, студенти захоплено працюють над розробкою екологічно чистого транспорту. «Ми не претендуємо на новаторство в цій сфері і не говоримо, що ми створили електроавтомобіль на сонячних батареях. Ми вказуємо про практичну сторону використання цього електровізка, для якого достатньо сонячної енергії, щоб рухатися. Фактично завдання полягало у створенні саморушної рекламиної конструкції, яку можна використовувати в міських умовах», – розповів Костянтин Бас.

На запитання, з якою швидкістю рухається цей апарат, Олександр Балахонцев відповів, що перш за все на цьому приладі відпрацьовуються спільні мети – представлення своїх знань з англійської мови у справжній акторській грі у спектаклі, створеному за мотивами творів світових класиків XIX та ХХ століть Оскара Уайлда та О.Генрі. Глядачі мали змогу поринути у світ задоволення, насолоди, хвилювання і навіть трагедії завдяки таким спектаклям, як «Щасливий принц», «Як важливо бути серйозним» та «Останній лист». Глядачі й актори залишилися дуже задоволеними, їх серця наповнилися позитивними емоціями, переживаннями і співчуттям до усього того, що відбувалося на сцені.

Анастасія Афанасьєва, студкор

Молодість 90-річної кафедри ТСТ

У грудні 2012 року кафедра «Транспортні системи й технології» (ТСТ) відзначила свій 90-річний ювілей.

Свій початок вона бере у 1922 році, коли за ініціативою інженера-механіка О.О. Співаковського в ДГТУ була відкрита кафедра «Транспортні установки і процеси», яка об'єдналася з кафедрою гірничого мистецтва №2 і отримала назву «Рудниковий транспорт». У різні роки її завідувачами були видатні люди, відомі далеко за межами України: О.О. Співаковський (1922 - 1933), А.М. Епштейн (1934 - 1937), М.С. Поляков (1937 - 1963), Б.О. Кузнецов (1963 - 1972), О.О. Ренгевич (1972 - 1988), М.Я. Біліченко (1988 - 1995). Слід відзначити, що в особливо складний історичний період для країни (останні передвоєнні роки і упродовж лихоліття Великої Вітчизняної війни) кафедру очолював М.С. Поляков, який створив унікальну лабораторію рудникового транспорту і оснастив її діючим гірничотранспортним устаткуванням. Микола Сергійович заснував школу рудникового транспорту і підготував понад 50 кандидатів і 5 докторів наук. Наукова школа рудникового транспорту – це творчий колектив п'яти поколінь дослідників-однодумців кафедри, об'єднаних ідеєю створення високопродуктивних комплексів транспортного устаткування, адаптованих до реальних умов гірничого виробництва.



означеною спеціалізацією (вперше серед вузів гірничого профілю країн СНД).

Ще одна нова ініціатива – створення на базі ДХК «Павлоградвугілля» навчально-науково-виробничого центру у складі НГУ, Павлоградського технікуму НГУ і шахтоуправління «Павлоградського».

Симбіоз корифеїв кафедри (Л.Н. Ширін, В.О. Салов, О.М. Копотовець, О.В. Денищенко, О.С. Пригунов, М.А. Дудля) і перспективної молоді четвертого й п'ятого поколінь колективу дозволив зберегти напрями наукової школи кафедри О.М. Щетині.

транспортування – відвантаження корисних копалин». З огляду на це легендарна назва кафедри «Рудниковий транспорт» трансформується в «Транспортні системи й технології».

Двом старшим поколінням кафедри ТСТ була притаманна рідкісна риса – наукова сміливість. Третє покоління під керівництвом Л.Н. Ширіна не лише успадкувало її, але й розвинуло відповідно до війни сучасності. Як результат, відкриття на кафедрі спеціалізації «Транспортні системи і логістика гірничих підприємств» і прийом у 1996 році студентів за ініціативою інженера-механіка О.О. Співаковського в ДГТУ була відкрита кафедра «Транспортні установки і процеси», яка об'єдналася з кафедрою гірничого мистецтва №2 і отримала назву «Рудниковий транспорт». У різні роки її завідувачами були видатні люди, відомі далеко за межами України: О.О. Співаковський (1922 - 1933), А.М. Епштейн (1934 - 1937), М.С. Поляков (1937 - 1963), Б.О. Кузнецов (1963 - 1972), О.О. Ренгевич (1972 - 1988), М.Я. Біліченко (1988 - 1995). Слід відзначити, що в особливо складний історичний період для країни (останні передвоєнні роки і упродовж лихоліття Великої Вітчизняної війни) кафедру очолював М.С. Поляков, який створив унікальну лабораторію рудникового транспорту і оснастив її діючим гірничотранспортним устаткуванням. Микола Сергійович заснував школу рудникового транспорту і підготував понад 50 кандидатів і 5 докторів наук. Наукова школа рудникового транспорту – це творчий колектив п'яти поколінь дослідників-однодумців кафедри, об'єднаних ідеєю створення високопродуктивних комплексів транспортного устаткування, адаптованих до реальних умов гірничого виробництва.

З 1995 року колектив кафедри очолює доктор технічних наук професор Л.Н. Ширін. З новим керівником колектив однодумців не лише гідно пройшов випробування складних 90-х років минулого століття, а й став переможцем нелегкого переломного історичного моменту в Україні. Інноваційне мислення науковців кафедри сформувало новий погляд на рудниковий транспорт – він став розглядатися як невід'ємна частина єдиного технологічного процесу «війма –

транспортування – відвантаження корисних копалин». З огляду на це легендарна назва кафедри «Рудниковий транспорт» трансформується в «Транспортні системи й технології».

Двом старшим поколінням кафедри ТСТ була притаманна рідкісна риса – наукова сміливість. Третє покоління під керівництвом Л.Н. Ширіна не лише успадкувало її, але й розвинуло відповідно до війни сучасності. Як результат, відкриття на кафедрі спеціалізації «Транспортні системи і логістика гірничих підприємств» і прийом у 1996 році студентів за ініціативою інженера-механіка О.О. Співаковського в ДГТУ була відкрита кафедра «Транспортні установки і процеси», яка об'єдналася з кафедрою гірничого мистецтва №2 і отримала назву «Рудниковий транспорт». У різні роки її завідувачами були видатні люди, відомі далеко за межами України: О.О. Співаковський (1922 - 1933), А.М. Епштейн (1934 - 1937), М.С. Поляков (1937 - 1963), Б.О. Кузнецов (1963 - 1972), О.О. Ренгевич (1972 - 1988), М.Я. Біліченко (1988 - 1995). Слід відзначити, що в особливо складний історичний період для країни (останні передвоєнні роки і упродовж лихоліття Великої Вітчизняної війни) кафедру очолював М.С. Поляков, який створив унікальну лабораторію рудникового транспорту і оснастив її діючим гірничотранспортним устаткуванням. Микола Сергійович заснував школу рудникового транспорту і підготував понад 50 кандидатів і 5 докторів наук. Наукова школа рудникового транспорту – це творчий колектив п'яти поколінь дослідників-однодумців кафедри, об'єднаних ідеєю створення високопродуктивних комплексів транспортного устаткування, адаптованих до реальних умов гірничого виробництва.

З 1995 року колектив кафедри очолює доктор технічних наук професор Л.Н. Ширін. З новим керівником колектив однодумців не лише гідно пройшов випробування складних 90-х років минулого століття, а й став переможцем нелегкого переломного історичного моменту в Україні. Інноваційне мислення науковців кафедри сформувало новий погляд на рудниковий транспорт – він став розглядатися як невід'ємна частина єдиного технологічного процесу «війма –

Валентина Шабетя, ІАЦ НГУ

Театр англійської драми НГУ представляє...

Як відомо, студентський театр англійської драми вже не перший рік існує при Центрі мовної підготовки (керівник професор С.І. Кострицька). Ось і 19 грудня 2012 року у Національному гірничому університеті стала незабутня подія.

Студенти з різних факультетів, курсів об'єдналися задля досягнення однієї

році. Цей процес повністю захопив усі мої думки. Теплі й товариські відносини у колективі допомогли мені вжитися у роль на усі 100 відсотків. Я дуже щастлива, що спектакль дав мені змогу не тільки підняті рівень англійської мови, а й знайти нових друзів, відчути і пережити нові враження та емоції.

Головний герой спектаклю «Щасливий принц» Павло Слепченко:

«Від спектаклю я отримав неймовірне задоволення! Я вже мав досвід в театральних постановках, але такої кількості позитивних емоцій я ще ніколи не отримував. По-перше, мені сподобався наш дружній колектив, в якому всі підтримували один одного усіма силами і давали слушні поради під час репетицій. По-друге, дуже виховані і вдячні глядачі, які віднеслися із розумінням до невеликих технічних негараздів. І насамкінець – це незабутній і корисний досвід виступу англійською мовою перед публікою, адже на нашому життєвому шляху доведеться неодноразово застосовувати ці вміння.»

Антон Гречанюк, головний герой і режисер-постановник спектаклю «Як важливо бути серйозним»: «Для мене Театр англійської драми – це не тільки способ проявити себе як актора, режисера, сценариста, але й можливість попрацювати в команді, близче познайомитися з усіма учасниками,

спільні мети – представлення своїх знань з англійської мови у справжній акторській грі у спектаклі, створеному за мотивами творів світових класиків XIX та ХХ століть Оскара Уайлда та О.Генрі. Глядачі мали змогу поринути у світ задоволення, насолоди, хвилювання і навіть трагедії завдяки таким спектаклям, як «Щасливий принц», «Як важливо бути серйозним» та «Останній лист». Глядачі й актори залишилися дуже задоволеними, їх серця наповнилися позитивними емоціями, переживаннями і співчуттям до усього того, що відбувалося на сцені.

Студент четвертого курсу факультету інформаційних технологій Ігор Обора не з чуток знає про всі тонкощі підготовки та постановки вистав, адже бере участь у Театрі англійської драми вже третій рік поспіль: «Чи бачили Ви коли небудь спектаклі нашого театру? Якщо ні, то маєте побачити. Підготовка до спектаклів відкрила наші приховані здібності та вміння, а майже цілодобове спілкування ще більше згуртувало. В результаті гра акторів вийшла неймовірно живою і глядачі дивилися її на одному подиху.»

Свої думки про виставу та процеси підготовки до неї висловлюють інші учасники цього натхненого мистецтва. Першої спеціалістії нової спеціалізації успішно працюють на підприємствах галузі.

На урочисте засідання з приводу 90-річного ювілею кафедри прибули її вихованці, серед яких вчені, винахідники, керівники гірничодобувних підрозділів. У привітаннях наголошувалося, що кафедру ТСТ можна справедливо назвати «кузнею кадрів». Та головне, що вихованці не розлучаються з кафедрою, а продовжують жити її турботами. На кафедрі, завдяки її керівникам, цінуються не лише навчальні як наукові досягнення, але й психологічний клімат, здоровий спосіб життя. Все це сприяє збереженню добрих традицій, закладених ще першими очільниками, допомагає готовувати кадри молодих вчених.

Катерина Піяк, студентка першого

курсу Інституту економіки: «Ще влітку при

вступі до університету я побачила інформацію про курси англійської мови та

Театр англійської драми. Це мене дуже

заціквали, адже я з дитинства

захоплююся театральним мистецтвом. Я

вирішила взяти участь у спектаклі в цьому

гурті.

Валентина Шабетя, ІАЦ НГУ



спільні мети – представлення своїх знань з англійської мови у справжній акторській грі у спектаклі, створеному за мотивами творів світових класиків XIX та ХХ століть Оскара Уайлда та О.Генрі. Глядачі мали змогу поринути у світ задоволення, насолоди, хвилювання і навіть трагедії завдяки таким спектаклям, як «Щасливий принц», «Як важливо бути серйозним» та «Останній лист». Глядачі й актори залишилися дуже задоволеними, їх серця наповнилися позитивними емоціями, переживаннями і співчуттям до усього того, що відбувалося на сцені.

Антон Гречанюк, головний герой і режисер-постановник спектаклю «Як важливо бути серйозним»: «Для мене Театр англійської драми – це не тільки способ проявити себе як актора, режисера, сценариста, але й можливість попрацювати в команді, близче познайомитися з усіма учасниками, Студент четвертого курсу факультету інформаційних технологій Ігор Обора не з чуток знає про всі тонкощі підготовки та постановки вистав, адже бере участь у Театрі англійської драми вже третій рік поспіль: «Чи бачили Ви коли небудь спектаклі нашого театру? Якщо ні, то маєте побачити. Підготовка до спектаклів відкрила наші приховані здібності та вміння, а майже цілодобове спіл

Військово-історичному клубу НГУ - 10 років!

Військово-історичному клубу НГУ ім. капітана Андрія Грязнова НГУ виповнилося 10 років

Історична подія, особливо воєнна, – це урок для майбутніх поколінь, момент задуматись, які ми, сьогоднішні, і зітхнути: «Да, були люди в наше время...». Але й можливість підняти свій патріотичний дух, згадуючи славні діла наших пращурів.

До речі, це є головним завданням військово-історичного клубу ім. капітана Андрія Грязнова, створеного в НГУ 10 років тому. Саме у грудневі дні 2002 року відбулося перше його засідання. Організатором та ідейним натхненником був і є доцент кафедри історії та політичної теорії Анатолій Володимирович Поух, підполковник у відставці, учасник воєнних подій в Афганістані. Він звертає увагу студентів на досить



На фото: гість клубу - полковник запасу С.О. Чалий

МАНДРИВКА НА МАЛЕНЬКУ БАТЬКІВЩИНУ

Студенти, які побувають на будь-якому заході у нашому Центрі культури української мови ім. Олеся Гончара, обов'язково відкриють для душі щось корисне, ліричне, романтичне, подивуються на багатству рідної мови. Я люблю приходити в цю аудиторію, наповнену особливим літературним духом. Вдячні слова хочу сказати незмінним організаторам таких необхідних подій у житті студентів, як зустрічі з відомими молодими письменниками і поетами, творчою театральною елітою. Ірина Костянтинівна Цюп'як, Світлана Євгенівна Ігнат'єва, Наталя Григорівна Костюк, Ганна Григорівна Жданова, Олена Леонідівна Чумак, Наталя Володимирівна Слобода, – це педагоги, які вкладають в нас душу, суть «добре і вічне». Вони вміють зацікавити студентів, підібрати теми, які плекають в нас дух патріотизму, любові до рідного краю. Гадаю, що студентська наукова конференція на тему «Топонімія українських географічних назв (на місцевому матеріалі)» залишиться в пам'яті її учасників на все життя. Це ж як цікаво знати походження назв села чи міста, якось місцевості. Те, що ми почули, перевершило очікуване. Першокурсники не просто зачитували доповіді, їх розповіді стали мандрівкою на маленьку батьківщину кожного учасника.

ВІД В'ЯЗІВОК ДО СОКАЛЬЩИНИ І ВІД БАЛАКЛАВИ ДО ЧЕРВОНОГРАДА

Тож мова йшла про походження назв міст та селищ, звідки прийшли на навчання до нашого гірничого університету майбутні інженери. Як повідомив студент групи БСіт-12 Володимир Колгін, топоніміка (походить від

грецького Торос – місце і онома – ім'я, назва) – це наука, що вивчає географічні назви, їх смислове значення, розвиток, сучасний стан та вимову, а також соціальні та природні умови, за яких ці назви виникли. Тобто топоніміка є інтеральна науковою дисципліною, яка знаходитьться на стику трьох галузей знань: географії, історії та лінгвістики. Після ґрунтовного вступу, завдяки акторським здібностям Володимира, ми ніби побували на старовинних вулицях Чернівців і почули вальси Шопена, з яких, якщо вірити доловідчу, починалися ранки у цьому дивовижному місті. А ще дізналися про те, що Чернівці називали Маленьким Віднем, Сруслимом над Прутром і навіть Карпатським Парижем. Хоча у минулому Чернівці були передмістям нині вже неіснуючого міста Цепино (Чечун), де селився чорний люд...

Олександра Сайтова з групи БДб-12-1 розповіла про дивовижний мальовничий край Львівської області – Сокальщину. Зокрема, про гірницьке місто Червоноград (до 1951 року Кристинопіль), названого на честь дружини польського воєводи). З підгрунтіям назви Червоноград допомогли історики, які нагадали, що за часів Київської Русі на цих землях були «червліні городи», західний форпост володіння Володимира Великого.

Реферат Катерини Зіненко з групи ГР(г)-12-6 можна назвати захоплююче цікавим. Її тема – таємнича Балаклава, «місце неземної фотогенічності», що притягало увагу Олександра Пушкіна, Івана Айвазовського, Лесі Українки. У радянські часи – засекречена база підводних човнів. Нині відкрите для туристів. Стародавнє поселення іменувалося Сюмболон-лімен – «Гавань символів, звісток». Звідси генуезьке Чембало. Сучасна

назва походить від турецького *balyk* «риба» та юва «гніздо» – «місце, багате рибою».

Не менш цікаву доповідь про топонімічні назви села В'язівок, що на Павлоградчині, підготував Івана Гринь з групи ГР-12-5. Тут прозвучала не одна легенда, пов'язана з обороною села від татар, які зав'язли в болоті. І версія про те, що раніше тут росли дерева, які мають назву в'яз. Чимало цікавого почули і про містечкові назви: «Герцику» (від слова герцогати – козацькі бої на кулаках), «Бабине коліно», «Довжик» і «Перевіз».

Чудово розповіли про історію головного проспекту Дніпропетровська студентка групи УБіт-12 Ірина Зема та студентка групи БДб-12-1 Катерина Мудрак про топоніміку житлових масивів нашого міста на Дніпрі.

Вікторія Попова, студкор



"Дніпр вечерній" о студенте НГУ

Окончание. Начало на стр. 1

- Просто мне нравится выбранная специальность и та информация, которую нам дают преподаватели, - улыбается Евгений.

- На первом курсе очень сложно было держать планку, - вспоминает пятикурсник. - Что бы там ни говорили, но уровень знаний сельских учеников (юноша окончил школу в селе Цыгановка Синельниковского района) значительно уступает городскому. Поэтому в первом семестре пришлось здорово напрячься, чтобы быть на высоте.

Профессию геолога Женя выбрал еще в детстве, ему нравилось рассматривать различные камушки, классифицировать их по видам, цвету. А еще его притягивает перемена мест, путешествия, разнообразие природы, что окружает геологов.

После окончания школы (кстати, с золотой медалью) Евгений подал документы в два вуза и в оба прошел по конкурсу, но выбрал НГУ, один из старейших



университетов Украины – решающим стало то, что здесь есть военная кафедра, которую, кстати, он недавно окончил, и тоже с отличием.

На третьем курсе юноша принимал участие во Всеукраинской студенческой олимпиаде по геологии и среди огромного количества участников занял третье, а на четвертом – первое. Этот факт не остался незамеченным на факультете – за результативность и участие в общественной жизни Евгения Козия номинировали на стипендию Верховной Рады.

- Приятно было осознавать, что твои старания замечают, – говорит он. – Родные до сих пор гордятся этим событием в моей жизни.

В прошлом году Евгений принимал участие в конкурсе стипендийской программы «Завтра.УА», который принес ему стипендию Фонда Виктора Пинчука. Его конкурсная работа посвящена проблеме рационального использования метана в угленосных отложениях Донбасса (на примере поля шахты им. Засядько).

Юноша хорошо осведомлен в проблемных вопросах горнодобывающей промышленности, – признается будущий геолог-исследователь, – но реально. В этом вопросе нам бы взять пример с других стран. У нас в группе обучаются двое ребят из Республики Конго и девушка из Китая. Вот эти студенты уверены в своем будущем – трудоустройство по специальности им гарантировано государством. Мы же об этом так уверенно сказать не можем.

Наверняка после получения диплома Евгений планирует продолжить учебу в аспирантуре. А почему бы и нет, если учеба идет так хорошо!

Будущий геолог-исследователь хочет

найти технологии ихнейтрализации и достойного применения в народном хозяйстве.

Чем же занимаются сегодня студенты?

- Есть, конечно, такие, кто после лекций, а то и вместо них, находит время для общения с друзьями за бутылкой пива, – говорит он. – Кроме того, немалый процент моих однокурсников делает акцент не на учебе, а на работе и подработках – считаю, что каждый волен распоряжаться своей жизнью, но, на мой взгляд, зарабатывать сегодня можно и учебой. Это более продуктивно – не распыляешься на мелочи, совершенствуешься в главном.

Где собирается применять свои знания талантливый студент?

Евгений утверждает, что мало кто из однокурсников может ответить на этот вопрос, но качественно выполняет свое дело (читайте – учебу), есть вероятность найти хорошую работу.

Честно сказать, трудоустроиться после окончания вуза тяжело, – признается будущий геолог-исследователь, – но реально. В этом вопросе нам бы взять пример с других стран. У нас в группе обучаются двое ребят из Республики Конго и девушка из Китая. Вот эти студенты уверены в своем будущем – трудоустройство по специальности им гарантировано государством. Мы же об этом так уверенно сказать не можем.

Наверняка после получения диплома Евгений планирует продолжить учебу в аспирантуре. А почему бы и нет, если учеба идет так хорошо!

Анна ДОЛГАЕВА

Світло від сердець милосердних

За деякими спостереженнями, 30-річний період в історії нашого гірничого в багатьох аспектах визначальний. Днями виявився ще один приемний збіг: рекордна цифра – 30 років діяльності на посаді ректора Г.Г. Півняка і тридцятилітній ювілей жіночої ради НГУ. Унікальної, як на цей час, добровільної організації на громадських засадах. У багатьох закладах про таку вже забули. А наші добрі чуйні колеги залишаються вірними обраній справі – безкорисливо допомагати біжнім, втілювати ідеї, що несуть людям радість.

Починалося все з незабутньої Людмили Маргуліної, в минулому доцента кафедри іноземних мов, якій Богом даровано велика й чуйна душа. Творити добро людям – природна потреба цієї людини. Вона свого часу делікатно і вміло об'єднала навколо себе жінок, які навіть і не підозрювали, що мають талант пройнятися турботами одиноких людей; малюків, обділених батьківською увагою; організувати різноманітні виставки. Давно вже Людмила Маргуліна мешкає у Канаді та, як розповіла директор нашого підшефного дитбудинку № 6 Людмила Безгузова, знаходить і там своїх однодумців і щороку надсилає подарунки малюкам.

Вже понад 20 років жіночі раді НГУ очолює Любов Геннадіївна Блохіна, небайдужа, цирросердна людина. Вона самовіддано і послідовно продовжує лінію попередниці. Не перепічти, скільки добрих справ організована нею разом з найактивнішими помічницями: Тетяною Валовою, Аллою Волковою, Тетяною Головльовою, Наталею Козіною і Наталею Кабаковою, Зінаїдою Кравченко, Валентиною Потопальською, Антоніною Молчановою, Валентинкою Гіковою та Людмилою Шумельчик. Це завдяки їхній безкорисливій діяльності щороку проводяться у всіх підрозділах університету благодійні акції збору коштів для підшефної малечі дитбудинку № 6. Тож наші студенти й співробітники прієджають до дітей не з пустими руками, а необхідними речами. Крім того, такі зустрічі змінюють з наших сердець «броню сусті сусті», залишають щемливі спогади і спрямовують на діла милосердя.

А ще наша турботлива жіночі рада кожної осені влаштовує ярмарок, куди наші колеги приносять дари садів та городів, а виручені кошти відшкодовують однокім пенсіонерам. Радували щорічні виставки творчості співробітників та їх дітей. Згадаємо акції по збору коштів і одягу для допомоги постраждалим від природних стихій. Та скільки їх, непомітних буденних справ. Не зважимо, що ініціативи жіночої ради завжди підтримують і ректор Г.Г. Півняк і голова профкому В.В. Сало. На теплій задушевній зустрічі 21 листопада, на



ЙОГО ЖИТТЯ - «ZLOTA ODZNAKE»



Професору НГУ Миколі Андрійовичу Дудлі виповнюється 75 років

Важко знайти в НГУ співробітника, котрий не знає професора Дудлю. Особисто мені присмю писати про цього чоловіка, бо він з великою повагою ставиться до журналістів, як, між іншими, і до всіх людей. Микола Андрійович завжди приходить з гарними новинами, тому статті виходять надзвичайно цікавими. Ось і цього разу пан Микола став першим, хто переступив поріг прес-центру на день святого Миколая, причому з подарунками. Тож вітали не мійого, а він нас.

Повезло відразу двічі

Микола обрав професію ще під час навчання у старших класах Дмухайлівської середньої школи, коли прочитав 800-сторінкову книгу «Геологія». Сповнений романтики, юнак з саморобною дерев'яною валізою вирушив підкоряті світ. Спочатку доля закинула його в Новочеркаський політехнічний інститут, де він був зарахований на Механіко-машинобудівний факультет. Провчився там рівно місяць і в нападі ностальгії за Україною і малою батьківщиною повернувся до Дніпропетровська. Закінчивши в Дніпропетровській гірничій технікумі. До речі, навчався одночасно з відомим на весь Радянський Союз співаком Йосипом Кобзоном, який вже під час навчання за спеціальністю «Геологія» часто виступав і славився гарним голосом.

Випуск за спеціальністю «Розвідувальне буріння», яку отримував Микола Андрійович, був великим – 275 чоловік, з них п'ятеро закінчили навчання з відзнакою, і всіх направили на навчання в гірничі вузи. Герой нашої розповіді обрав найближчий – ДГІ, але треба було скласти два іспити (математику письмово і усно). У цей час до інституту вступало 198 медалістів і відмінників технікумів з відзнакою. З них зараховано було всього 44 особи, у тому

числі й Миколу, тобто, будемо вважати, що йому повезло.

Вже на першій лекції він познайомився з професором Є.Ф. Епштейном, який у цей час очолював кафедру техніки розвідки. Ця висококультурна людина прекрасно знала свою справу, вміла зацікавити студентів, як каже Микола Андрійович, за всіма параметрами. Євген Федорович був справжнім професором. І це стало другим везінням, бо Епштейн виявився тією провідною зіркою у житті Дудлі, яка й привела його до найбільших життєвих досягнень.

Не перо пише, а розум

Після закінчення вузу інженер-геолог Дудля п'ять років працював на Донбасі у геологорозвідувальних експедиціях, а потім Є.Ф. Епштейн запропонував вступати йому в аспірантуру, конкурс до якої тоді був три бажаючих на місце. Микола Андрійович зараз єдиний на кафедрі за всі 80 років, хто захистив дисертацію достроково. Його просто відчислили з аспірантури у зв'язку з достроковим захистом кандидатської дисертації. Науковими керівниками були професори Є.Ф. Епштейн і завкафедрою хімії Л. В. Корчагін. Як вважає Микола Андрійович, це надзвичайні особистості, два наукові світоточі, дуже різні за характерами, але коли сходилися разом, то можна було вирішити всі питання.

Після захисту працював асистентом, доцентом, а з 1990 року – професором кафедри техніки розвідки родовищ корисних копалин. З Євгеном Федоровичем у 1975 році вони підготували й видали спільні навчальні посібники, що стало гарним початком у житті Дудлі як автора багатьох наступних підручників і монографій. Після цього Микола Андрійович надрукував кілька підручників, які присвятив пам'яті своїх вчителів – професорів Є.Ф. Епштейна і Л.В. Корчагіна.

Зарахований професор Дудля має у своєму запіку більше 250 наукових праць, у тому числі 40 підручників, монографій і навчальних посібників для гірничу-геологічних вузів, 12 авторських свідоцтв і патентів на винаходи. Їх тематика присвячена розробці технології буріння свердловин, підземному зберіганню газу і охороні навколошнього середовища. Такі інтенсивні праці над створенням книг не завадила не менш інтенсивна робота на посаді заступника декана, декана заочного факультету НГУ і водночас відповідального секретаря приймальної комісії упродовж досить тривалого часу.

З усього арсеналу видань Микола Андрійович виділяє такі: «Буровые машини и механизмы» (1985 рік видання), «Основы проектирования буровых машин и механизмов» (1990), «Автоматизация процесів буріння свердловин (російською і українською мовами, 1987), «Промивальні рідини в бурінні» (2011), «Охорона навколошнього середовища» (у

співавторстві з Геннадієм Півняком і Антонієм Зембою, 1990). Особливо дороге для автора видання «Промивочные жидкости в бурении» (2001), випущене в Росії у співавторстві з учнем – Олександром Третяком, нині професором, завкафедрою буріння свердловин Новочеркаського політехнічного університету. Це основний методичний посібник з підготовки фахівців даного напряму як у Росії, так і в Казахстані. 2012 рік увічнався виходом ювілейного 40 підручника – «Процеси підземного зберігання газу» у співавторстві з завкафедрою транспортних систем і технологій професором Л.Н.Ширіним і доцентом Е.А.Федоренком.

Далекий шлях, та близній друг

У радянські часи ДГІ славився своїми випускниками, але міжнародною діяльністю не міг хвастнути, бо Дніпропетровськ довгий час був «закритим» містом. Все почалося у 1986 році з відрядження Миколи Андрійовича до Польщі на курси підвищення кваліфікації. У Краківській гірничо-металургійній академії (КГМА) запримітили кмітливого українця і почали щороку запрошувати до участі в міжнародній науково-технічній конференції «New Methods and Technologies in Petroleum Geology, Drilling and Reservoir Engineering» (Польща).

Добре знайомство і наукова дружба з ад'юнктом КГМА Антонієм Зембою дали рясні результати: статті у співавторстві з ним упольському академічному журналі «Архіви гірництва» на тему застосування нових промивальних рідин при бурінні свердловин і видання спільніх монографій. Досить скоро спілкування Дудлі з Зембі переросло у міжнародне співробітництво двох споріднених вузів – ДГІ-НГУ й КГМА. Відтоді його почали називати "польський кардинал".

У Польщі Микола Дудля знайомиться з ректором Політехнічного інституту (м. Монс, Бельгія) Букеньо і завкафедрою буріння професором Брішем. Відбувся обмін делегаціями між ДГІ і бельгійським вузом. Іноземці дуже цікавили технологія підземної газифікації вугілля, оскільки поблизу Монса працювало п'ять вугільних шахт. І хоча серйозна співпраця з бельгійцями не склалася через різні причини, але багато чому навчила у спілкуванні з іноземцями.

У 2005 році Дудля починає налагоджувати співробітництво з Китайським геологічним університетом. Близькі дипломатичні здібності і спілкування з професором Яні Тайніном зробили свою справу і дуже скоро ширий українець став у Китаї майже «своїм». Упродовж 2005-2010 рр. професори видали три підручники на тему автоматизації процесів буріння свердловин (російською і українською мовами, 1987), «Промивальні рідини в бурінні» (2011), «Охорона навколошнього середовища» (у

технічних конференціях, звідки привіз грамоти за доповіді, які ввійшли у десятку найкращих серед 320.

Професор Дудля розповідає: «Доля звела мене з хорошою людиною, фахівцем своєї справи, завкафедри буріння нафтових і газових свердловин та геоінженерії Казахстанського технічного університету – професором Г.Б.Хаїровим. Університет заснований Тоні Блером і президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим, і веде підготував фахівців з геологорозвідувальної справи, у тому числі буріння нафтових і газових свердловин. Він запропонував мені відвідати Алмати на день його 60-річчя. Я туди поїхав і подарував йому рукопис книги, яка називається «Промивочные жидкости при бурении скважин». Книга так зацікавила казахських науковців, що була надрукована в університеті в двох томах. На жаль, мій колега з Казахстану нещодавно помер і таким чином ця гілка зв'язків обірвалася...»

Талант не приховався

Звичайно, багаторічна наукова діяльність в НГУ, постійне членство в оргкомітеті міжнародної науково-технічної конференції «New Methods and Technologies in Petroleum Geology, Drilling and Reservoir Engineering» (Польща), творчі зв'язки із вченими Росії, Польщі, Китаю, Чехії, Словаччини, Казахстану, Німеччини, США приносять, за словами професора Дудлі, задоволення і користь. Його досягнення в науково-технічній і педагогічній діяльності відзначенні знаками «Шахтарська слава» трьох ступенів, «Відмінник розбудів над СРСР», почесними грамотами і Мінвуглепрому, Міністерства геології і Міністерства освіти і науки України, Мінвузу СРСР. Його вибрано академіком АКАДЕМУ OF ENGINEERING IN POLAND і Української екологічної академії наук. Лауреат премій Міністерства освіти й науки України і дівчі лауреат НГУ у галузі освіти й науки, заслужений

працівник нафтової та газової промисловості Польщі, його нагороджено знаком «ZŁOTA ODZNAKA» цього відомства.

Окрім треба сказати про медаль MINISTERSTWA EDUKACJI NARODOWEJ «За szczegolne zasługi dla oświaty i wychowania», затверджену у 1893 році королем Речі Посполитої Казимиром Ш з умовою, що іноземцям її не вручатимуть. А Дудля заслужив і став другим іноземцем (після ректора НГУ професора Півняка Г.Г.), кому її дали! Серед інших відзнак пана Дудлі – знак Петра Могили, медаль ім. В.І. Луцицького, медалі і грамоти ректорів НГУ і КГМУ.

На рік тихоплинну, але повноводу, схоже життя нашого героя. Приходять інколи щемливі спогади про нелегке босоноге дитинство удоха з мамою, про

розлуку з вірною дружиною, яка пішла у вічність. Але, як говорить Микола Андрійович, гріх скаржитися, бо доля подарувала йому двох прекрасних доньок, трьох онуків і двох правнуків. А щодо наукової діяльності – скільки ж хороших людей зустрілося! I невіпадкове призначення – трудиться саме у Національному гірничому університеті. Безкрає поле діяльності тут. Є розуміння і підтримка ректора, колег. I головне – є бажання працювати і працювати на терені улюбленої справи.

Валентина Шабетя

На фото: над черговою монографією працюють (зліва направо) ад'юнкт Владіслав Речінський (Польща), професор Микола Дудля (Україна), ад'юнкт Антоній Земба (Польща)



ПІВВІКОВИЙ ЮВІЛЕЙ КАФЕДРИ ФІЛОСОФІЇ

В НГУ пройшла Всеукраїнська науково-практична конференція «Сучасне буття філософії: філософія єдності культурно-історичного процесу», присвячена 50-річчю кафедри філософії університету. Серед її учасників – професор, доктор Michel Weber (Centre for Philosophical Practice (Brussel, Belgium)), науковці Інституту філософії імені Г. Сковороди НАН України, представники кількох кіївських ВНЗ, гості зі Львова, Харкова, Полтави, Донецька, Кіровограда, Одеси та Дніпропетровська.



На філософських наук, професор А.С. Резницький, доктор філософських наук, професор Т.С. Пархоменко, доктор філософських наук, професор В.Хміль. Завідуюча кафедрою філософії НГУ, доктор філософських наук, професор Юлія Шабанова привітала своїх колег зі святом і зазначила: «Кафедра виконує особливі призначення – утримувати те, що швидко губиться в пліні економічних досягнень та цивілізаційних змін, те, що сприяє цілісному погляду на світ і на високе призначення людини. У різni періоди і державні устрої, та інакше, кафедра філософії зверталася до духовних цінностей, до ідеалів добра та розвитку людини». Юлія Олександрівна познайомила гостей з історією кафедри, яка розпочалася у 1962 році. Її очолювали гідні професіонали – кандидат філософських наук, доцент С.М. Черненко, кандидат філософських наук, доцент Ю.М. Колотій, кандидат філософських наук, доцент В.О. Пелих, доктор філософських наук, член-кор. АПН України, професор П.І. Гнатенко, кандидат

філософських наук, професор А.С. Резницький, доктор філософських наук, професор Т.С. Пархоменко, доктор філософських наук, професор В.Хміль.

Невпинно вдосконалюючись, колектив прагне йти в ногу з часом. Приміром, кафедра філософії НГУ першою в Дніпропетровській області відкрила магістратуру за спеціальністю «Педагогіка вищої школи» й міцно тримає першість за якістю підготовки.

У своїй промові ректор НГУ, академік НАН України Геннадій Півняк сердечно привітав працівників кафедри, а також вручив медаль «За віданість університету» керівнику кафедри професору Ю.М. Шабанові, відзначивши її творчий внесок та професійні заслуги. З рук ректора почесні дипломи отримали викладачі Т.В. Журавльова, І.В. Павленко, О.М. Ярош. Подяками нагороджено В.В. Мухіна, Л.І. Осипову, Т.І. Пахомову.

Дарина Бутко, ІАЦ НГУ